

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.I.21.312/2024/4.

A tanács tagjai: Nyíróné dr. Kiss Ildikó a tanács elnöke

Dr. Mocsár Attila Zsolt előadó bíró

Dr. Cseh Attila bíró

Dr. Magosi Szilvia bíró

Dr. Szabó Klára bíró

A kérelmező: kérelmező (cím)

A kérelmező képviselője:

Dr. Vesztergom Barnabás ügyvéd (cím1)

A kérelmezett: kérelmezett (cím2)

A kérelmezett képviselője:

Dr. Fáskerty Éva ügyvéd (cím3)

A per tárgya: megelőző távoltartás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

a kérelmezett

A másodfokú bíróság és a jogerős határozat száma:

helységi Törvényszék 1.Pkf.50.506/2024/2.

Az elsőfokú bíróság és határozatának száma:

helységi Járásbíróság Pk.52.009/2024/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy 15 napon belül fizessen meg a kérelmező részére 50.000 (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A kérelmező és a kérelmezett (a továbbiakban: a felek) házastársak voltak, házassági életközösségük 2018 decemberében megszűnt, házasságukat a bíróság a 2019 októberében jogerős ítéletével felbontotta.

[2] A felek 2024. augusztus 28-án a helységi vasútállomáson találkoztak, a kérelmező a partnerével volt együtt. A kérelmezett a szemközti peronról fényképfelvételt készített róluk, amelyet utóbb a közös gyermekeknek is elküldött azzal, hogy igazolja: a kérelmező inkább a partnerét választja ahelyett, hogy velük töltené a szabadidejét.

[3] A vonat elindulása után a kérelmezett a lakásáig követte a kérelmezőt. Aznap este csengetett a kérelmező ingatlanánál, a lépcsőházba is bejutott és csak bizonyos idő elteltével távozott.

[4] A kérelmezett 2024. szeptember 19-én és 20-án a kérelmező autójának a szélvédőjén üzeneteket hagyott.

A kérelmező kérelme, a kérelmezett védekezése

[5] A kérelmező kérelmében kérte megelőző távoltartás elrendelését arra hivatkozva, hogy a kérelmezett a lelki egészségét súlyosan és közvetlenül veszélyeztető tevékenységet folytat.

[6] A kérelmezett a kérelem elutasítását kérte. Előadása szerint a kérelmező egyoldalúan és kizárólag a saját álláspontja szerint tájékoztatja a gyerekeket, el akarja idegeníteni őket tőle és a köztük lévő konfliktus kizárólag ebből származik. Tagadta, hogy követi, üldözi és zaklatja a kérelmezőt.

Az első- és a másodfokú határozat

[7] Az elsőfokú bíróság a kérelmet elutasította. Indokolása szerint a hozzátartozók közötti erőszak miatt alkalmazható távoltartásról szóló 2009. évi LXXII. törvény (a továbbiakban: Hktv.) célja, hogy még azt megelőzően kezelje a családon belüli erőszak lehetőségét, mielőtt egy súlyosabb helyzet, esetleg bűncselekmény elkövetése bekövetkezne. A távoltartásnak mindig egy meghatározott adott időpontban megtörtént cselekményhez kell kapcsolódnia. Távoltartás akkor rendelhető el, ha a Hktv. 16. § (1) bekezdésében foglaltak fennállnak, tehát a felek által előadottakból, magatartásukból, egymáshoz való viszonyukból a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni. A kérelmezett vitatta ennek a megvalósulását. A megelőző távoltartás elrendelésének feltételei nem álltak fenn, mert nem lehetett megalapozottan következtetni a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére. A kérelmező által előadottak az eljárásban nem fellépő ügyész tájékoztatásának megfelelően zaklatás vétségének megállapítására lehetnek alkalmasak, melynek tárgyában a kérelmező magánindítványt terjesztett elő.

[8] A kérelmező fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését részben megváltoztatta, a kérelmezettel szemben megelőző távoltartást rendel el, amelynek időtartamát 30 napban határozta meg.

[9] Indokolásában kifejtette: a kérelmező arra hivatkozott, hogy a kérelmezett a Hktv. 1. § (1) bekezdés a) pontja szerinti, a lelki egészségét súlyosan és közvetlenül veszélyeztető magatartást valósított meg, amelyet a kérelmezett részben elismert. A kérelmezett által elismert az a magatartás, hogy az életközösség megszűnését követő hat, a házasságot felbontó ítélet meghozatalát követő öt év elteltével is a volt házastársát annak új partnerével fényképezi; a fényképet a gyermekeiknek megküldi, minősíti; továbbá a nyílt utcán követi a volt házastársát, majd aznap este az általa lakott ingatlanba is becsenget, a lépcsőházába bemegy, várakozik; majd üzeneteket hagy a város különböző pontjain a kérelmező

gépkocsiján, megvalósítja a lelki egészséget súlyosan és közvetlenül veszélyeztető magatartást. Alappal kelthet félelmet, szorongást a kérelmezőben és így a Hktv. 1. § (1) bekezdés a) pontja szerinti hozzátartozók közötti erőszaknak minősül.

A felülvizsgálati kérelem és az észrevétel

[10] A jogerős végzés ellen a kérelmezett terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet a másodfokú bíróság végzésének a hatályon kívül helyezése és a kérelem elutasítása – tartalmát tekintve – az elsőfokú bíróság végzésének a helybenhagyása iránt. Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. számú törvény (a továbbiakban: Pp.) 146. § (3) és (6) bekezdéseit, a 268. § (1) bekezdését, a 278. § (2) bekezdését, a 279. § (1) bekezdését és 346. § (5) bekezdését, továbbá a Hktv. 16. § (1) és (7)-(8)-(9) bekezdéseit jelölte meg.

[11] A felülvizsgálati kérelmének indokai szerint a jogerős végzés jogszabálysértő, mert a másodfokú bíróság végzésének meghozatala előtt nem biztosította részére az észrevétel lehetőségét, ugyanis a nyitvaálló határidő lejártá előtt, a kérelmező fellebbezésére tett észrevétele bevárása nélkül, eljárásjogi szabálysértéssel hozta meg a döntését.

[12] A másodfokú bíróság a tényállást nem derítette fel, a megállapított tényállás ellentétes a valósággal, a felek nyilatkozatával és a másodfokú bíróság nem adott lehetőséget a számára a tényállás tisztázására. A végzésben foglalt tényállás és az azon alapuló döntés ezért az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő. A másodfokú bíróság jogszabálysértően rögzítette a tényállásban, hogy városszerte követte a kérelmezőt, mert csak két alkalommal, és csak a lakása előtt álló autó szélvédőjén helyezte el a neki szánt leveleket. Valótlan az is, hogy megkereste a gyermekeket és a kérelmező édesanyját a N étteremben, mert ténylegesen véletlenül találkoztak. Nem igaz az sem, hogy hosszú időn keresztül állt a kérelmező lakása előtt és nem ment el onnan.

[13] A kérelmező a jogerős végzés hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[14] A Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között vizsgálta a jogerős végzés jogszabálysértő voltát.

[15] A Pp. 413. § (1) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit úgy határozza meg, hogy annak – egyebek mellett – tartalmaznia kell: a felülvizsgálni kért ítélet számát; a jogszabálysértés pontos megnevezésével, a jogszabályhely megjelölésével azt az eljárási, illetve anyagi jogi szabálysértést, amely kihatott az ügy érdemi eldöntésére; annak indokait, hogy a fél az új határozat hozatalát vagy a határozat hatályon kívül helyezését milyen okból

kívánja; a Kúria döntésére vonatkozó határozott kérelmet, hogy a kérelmező milyen tartalmú döntés meghozatalát kéri.

[16] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló – az 1/2017. Polgári jogegységi határozat alapján a Pp. hatálya alá tartozó ügyekben is irányadó – 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.

[17] Ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja; vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel (PK vélemény 6. pont). Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatóak, amelyek esetében a Pp. 413. § (1) bekezdésében meghatározott tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek (Kúria Pfv.20.301/2015/6. megjelent: BH2015.307.).

[18] A kérelmezett felülvizsgálati kérelmében megsértett jogszabályhelyként megjelölte a Pp. 268. § (1) bekezdését és a 278. § (2) bekezdését, de nem fejtette ki, hogy a jogerős végzés miért sérti ezeket a jogszabályhelyeket. A Kúria ezért érdemben nem vizsgálta ezt a hivatkozást.

[19] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[20] A kérelmezett megalapozatlanul állította a Pp. határidők számítására vonatkozó 146. § (3) és (6) bekezdésének, továbbá a Hktv. fellebbezés elbírálását szabályozó 16. § (7) – (9) bekezdésének a megsértését. A távoltartás jogintézményének célja az azonnali beavatkozást igénylő helyzet megfelelő kezelése, tehát az, hogy a hozzátartozók közötti erőszak elkövetését a lehető legrövidebb időn belül kövesse a megelőző távoltartás elrendelése. Az időben történő beavatkozás összhangban a gyors érdemi intézkedés követelményével a Hktv. 15. § (6) bekezdése és a 16. § (9) bekezdése azt tartalmazza, hogy a kérelemre indult eljárást (elsőfokú eljárás) a kérelem beérkezésétől számított három munkanapon belül le kell folytatni, és a másodfokú bíróság a fellebbezést az iratok alapján három munkanapon belül bírálja el.

[21] Tény, hogy az elsőfokú bíróság a kérelmező 2024. október 15-én benyújtott fellebbezését a 2024. október 16-án hozott 11. sorszámú végzésével kiadta a kérelmezettnek azzal a felhívással, hogy arra három napon belül észrevételeket terjeszthet elő, és ezt a végzést a kérelmezett 2024. október 21-én vette át. Az észrevételek előterjesztésére biztosított határidő így a Pp. 146. § (3) bekezdése alapján 2024. október 24-én járt volna le. A másodfokú bíróság pedig 2024. október 22-én hozta meg a jogerős végzést. A 11. sorszámú végzés ugyanakkor azt is tartalmazta, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést az iratok alapján három munkanapon belül elbírálja.

[22] A Hktv. 16. § (8) bekezdése csak azt rögzíti, hogy a felek a fellebbezésre előterjeszthetik, illetve hol terjeszthetik elő az észrevételeiket, a határidejére nem tartalmaz előírást. Ennek csak az lehet az oka, hogy fontosabb az az érdek, hogy a másodfokú bíróság rendkívül rövid határidő alatt, három munkanapon belül elbírálja a fellebbezést, mint az, hogy a döntést a fellebbező fél ellenfele észrevételeinek ismeretében hozza meg. Az írásban benyújtott fellebbezés esetén a fellebbező fél ellenfele észrevételezésének határideje csak a fellebbezés kézhezvételét követő naptól kezdődhet (ami az adott ügyben 2024. október 22.), a másodfokú bíróság fellebbezés elbírálására biztosított határidejének kezdete pedig a fellebbezés beérkezését követő nap (az adott ügyben 2024. október 16.). Ebből az következik, hogy ha a másodfokú bíróság csak akkor hozhatna határozatot, amikor a fellebbezés észrevételére biztosított – legalább három napos – határidő letelt, nem lehetne betartható, ezért nem lehetne jogszabályi előírás a három munkanapon belüli döntéshozatal. Az adott ügyben ha a másodfokú bíróság a fellebbezést csak az észrevételek előterjesztésének határideje után bírálta volna el, szükségképpen sérült volna az erre biztosított határidő. A másodfokú bíróság azzal, hogy a Hktv. 16. § (9) bekezdésében előírt határidő betartásával elbírálta a fellebbezést, nem sértett jogszabályt akkor sem, ha a döntését meghozta a kérelmezett észrevételezésére biztosított határidő lejártá előtt. Ugyanezt fejtette ki a Kúria a Pfv.I.20.282/2023/13. számú végzésében is.

[23] A jogerős végzés nem sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését és a Hktv. 16. § (1) bekezdését sem.

[24] Iratellenes a kérelmezettnek az az állítása, hogy a másodfokú bíróság döntését a kérelmező fellebbezésére alapította és kizárólag az általa előadottak alapján állapította meg a tényállást. A másodfokú bíróság a kérelmező által előadott és általa hozzátartozók közötti erőszaknak tekintett magatartások közül csak három magatartást: 1) a vasútállomáson történt fényképezést, a fényképek gyermekeknek való elküldését, továbbá a vasútállomáson történt találkozás után a kérelmező nyílt utcán való követését; 2) aznap este a kérelmező lakásának lépcsőházába való bemenetelét; 3) az autó szélvédőjén üzenetek hagyását minősítette a Hktv. 1. § (1) bekezdés a) pontja szerinti hozzátartozók közötti erőszaknak {jogerős végzés [13] bekezdés}}.

[25] A másodfokú bíróság a jogerős végzés [10] bekezdésében helyesen rögzítette, hogy a kérelmezett részben elismerte a kérelmező által kifogásolt magatartások megvalósulását. A 2024. október 11-i meghallgatásról készült jegyzőkönyv szerint a kérelmezett nem vitatta a vasútállomáson történt találkozást, a fénykép készítését, azok elküldését a gyermekeknek. Ugyanígy elismerte azt is, hogy elment a kérelmező lakásához, becsengetett, bement a lépcsőházba és kopogtatott (8. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal hatodik bekezdés). Nem vitatta az autó szélvédőjén az üzenetek elhelyezését sem (8. sorszámú jegyzőkönyv 3. oldal első bekezdés).

[26] Az, hogy a kérelmezett ezeknek a kérelmező által előadott magatartásoknak a megvalósulását elismerte, azt jelenti, hogy a történeti tényállásnak ezt a részét a felek egyezően adták elő. A Pp. 266. § (1) bekezdése szerint pedig a bíróság a felek által egyezően előadott tényállást valóban fogadhatja el, ha annak tekintetében kételye nem merült fel. A kérelmezett túlnyomó részben nem ezeket a tényeket, hanem azt vitatta, hogy azok hozzátartozók közötti erőszaknak minősülnek-e. Ez azonban nem ténykérdés, mert annak

eldöntése a bíróság mérlegelési tevékenységébe tartozik, hogy a megállapított történeti tényállás kimeríti-e a Hktv. 1. § (1) bekezdés a) pontja szerinti törvényi tényállást; az adott magatartások hozzátartozók közötti erőszaknak minősülnek-e.

[27] A kérelmezett felülvizsgálati kérelemben kifejtett érvelésével szemben a másodfokú bíróság nem állapította meg tényállásként a kérelmezőnek azt a kérelmezett által vitatott tényállítást, hogy a kérelmezett a vasútállomáson történt találkozást követő estén hosszú időn keresztül várakozott a lépcsőházban, és nem minősítette a kérelmezett részéről veszélyeztető magatartásnak és így hozzátartozók közötti erőszaknak azt sem, hogy 2024. szeptember 29-én találkozott a gyermekekkel és a kérelmező édesanyjával a N étteremben. A kérelmezettnek azon állításának pedig, hogy a másodfokú bíróság megállapításával szemben nem a város különböző pontjain, csak a kérelmező lakása előtt parkoló autója szélvédőjén helyezett el üzeneteket, az ügy érdemi eldöntése szempontjából nincs jelentősége.

[28] A Hktv. célja az, hogy gyors, ezáltal hatékony és megfelelő jogszabályi védelmet nyújtson az áldozatoknak. A gyors és hatékony bírósági eljárást, valamint a döntéshozatalt az a szabályozás is biztosítja, hogy a 16. § (1) bekezdés szerint a megelőző távoltartást a bíróság – részletes bizonyítási eljárás lefolytatása nélkül, – akkor rendeli el, ha az eset összes körülményéből, így különösen a bántalmazó és a bántalmazott által előadott tényekből, a hozzátartozók közötti erőszakra utaló jelekből, a bántalmazó és a bántalmazott magatartásából és viszonyából a hozzátartozók közötti erőszak elkövetésére megalapozottan lehet következtetni. Nem jogszabálysértő ezért a másodfokú bíróságnak az az eljárása, hogy a tényállást a felek előadása alapján határozta meg.

[29] A kérelmezett felülvizsgálati érvelésével szemben a másodfokú bíróság nem sértette meg a határozat jogi indokolását tartalmazó Pp. 346. § (5) bekezdését sem. A bíróság az indokolási kötelezettségének eleget tesz, ha logikusan, jogilag is követhetően kifejti a döntést megalapozó jogi érveit, utalva az irányadónak vett jogszabályokra és megjelölve, mi volt az oka az alkalmazásuknak. Ezzel egyező álláspontot tükröz az Alkotmánybíróság 26/2020. (XII.2.) AB határozatának [22] bekezdése is, amely szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása; az indokolásnak az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie.

[30] A felülvizsgálati érveléssel szemben a jogerős végzés [11] bekezdése tartalmazza, hogy a kérelmezett elismerése alapján állapította meg azokat a [13] bekezdésben rögzített magatartások megvalósulását, amelyeket hozzátartozók közötti erőszaknak értékelt, és kitűnik a végzésből az is, hogy a kérelmezett által vitatott magatartások elkövetését nem állapította meg. Kifejtette azt is, hogy az ekként minősített magatartásokat azért tekintette hozzátartozók közötti erőszaknak, mert alappal kelthetnek félelmet, szorongást a kérelmezőben. Ezzel az másodfokú bíróság az indokolási kötelezettségét teljesítette.

[31] A kifejtettekből következően a jogerős végzés nem sérti a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályi rendelkezéseket, ezért a Kúria a rendelkező részben foglaltak szerint a jogerős végzést a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[32] A Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 83. § (5) bekezdése szerint az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő kérelmezett viseli a saját felülvizsgálati költségét, és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján köteles a kérelmező felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére, amely jogi képviselője ügyvédi munkadíjának a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdéseiben foglaltak alapján megállapított összege.

[33] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés *r)* pontja értelmében illetékmentes.

[34] A kérelmezett ugyan tárgyalás tartását kérte, a Kúria a felülvizsgálati kérelmet azonban a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 391. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el, mert a végzés elleni felülvizsgálat esetén tárgyalás tartásának nincs helye.

[35] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2025. február 18.

Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. a tanács elnöke, dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. előadó bíró, dr. Cseh Attila s.k. bíró, dr. Magosi Szilvia s.k. bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró